

อับราฮัม บิดาของ อิสราเอล

บทที่ 3

ชีวิตของอับราฮัม: การประยุกต์ในยุคปัจจุบัน
(บทที่ 8 ของ เบนจามิน)

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ (The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®)) สงวนลิขสิทธิ์ © 2001 โดย ครอสส์เวย์ (Crossway) หน่วยงานพันธกิจด้านการพิมพ์เผยแพร่ของ “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ” (Good News Publishers) ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม) เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ในการศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายทั่วโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดียไปทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคูมิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่มหรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์ บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถาบันวิทยคริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ. สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวีดิโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่มุขนานาน ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น. และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3) ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ที่คริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ.....	1
อับราฮัม และพระเยซู.....	2
ผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม.....	2
ความเป็นเอกพจน์.....	2
พระคริสต์ ผู้สืบเชื้อสาย.....	4
ประเด็นเน้นหลัก.....	6
พระคุณของพระเจ้า.....	6
ความจงรักภักดีของอับราฮัม.....	6
พระพรถึงอับราฮัม.....	7
พระพรผ่านอับราฮัม.....	7
อิสราเอลและคริสตจักร.....	9
เชื้อสายของอับราฮัม.....	9
ความกว้างไกลเชิงจำนวน.....	9
เอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์.....	10
บุคลิกทางจิตวิญญาณ.....	11
สถานการณ์ทางประวัติศาสตร์.....	12
ประเด็นเน้นหลัก.....	14
พระคุณของพระเจ้า.....	14
ความจงรักภักดีของอับราฮัม.....	15
พระพรถึงอับราฮัม.....	15
พระพรผ่านอับราฮัม.....	16
สรุป.....	16
วิทยาการ.....	17
อภิธานศัพท์.....	18

อับราฮัม บิดาของอิสราเอล

บทที่ 3

ชีวิตของอับราฮัม: การประยุกต์ในยุคปัจจุบัน

บทนำ

หากจะมีสักจุดหนึ่งเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ที่คนยุคปัจจุบันเข้าใจยากมาก สิ่งนั้นก็คือ ความยากลำบากที่จะจินตนาการว่า เรื่องราวที่ได้เขียนเมื่อหลายพันปีที่แล้ว จะสามารถนำทางชีวิตของเราได้ในวันนี้ และประเด็นนี้ก็จริงแน่นอน โดยเฉพาะเรื่องราวของอับราฮัม ในพระคัมภีร์ อับราฮัมเองมีชีวิตอยู่เมื่อประมาณ 4,000 ปีที่แล้ว และเรื่องราวเกี่ยวกับท่านก็ถูกเขียนขึ้นเกือบ 3,600 ปีที่ผ่านมา แต่ในฐานะผู้ที่ติดตามพระคริสต์ เราเชื่อมั่นในความจริงที่ว่า เรื่องราวเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ ดังนั้นเรื่องราวของท่านจึงเป็นประโยชน์ แม้แต่สำหรับเราในยุคปัจจุบัน

แต่ถึงแม้เราจะเชื่อมั่นในความจริงนี้ ก็ยังมีคำถามว่า เรื่องราวของอับราฮัม จะประยุกต์เข้ากับชีวิตของเราในปัจจุบันอย่างไร? เราจะเชื่อมช่องว่าง 4,000 ปี ระหว่างเรากับอับราฮัมอย่างไร?

เราได้ให้ชื่อบทเรียนชุดนี้ว่า “อับราฮัม บิดาของอิสราเอล” เนื่องจากเรากำลังสำรวจชีวิตของอับราฮัม ตามที่ปรากฏในหนังสือปฐมกาล นี่คือนิทานที่สามในบทเรียนเบื้องต้นสามชุดที่นำเข้าสู่บทเรียนหลักในชุดนี้ และเราให้ชื่อบทเรียนนี้ว่า “ชีวิตของอับราฮัม: การประยุกต์ในยุคปัจจุบัน” ในบทเรียนนี้ เราจะสรุปภาพรวมเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัม โดยเน้นวิธีการที่เหมาะสมต่อการประยุกต์ในสมัยปัจจุบัน โดยศึกษาปฐมกาลบทต่าง ๆ ที่กล่าวถึงอับราฮัม เราจะประยุกต์เรื่องราวของอับราฮัมให้เข้ากับชีวิตของเราอย่างไร? เรื่องราวเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อชีวิตเราในวันนี้อย่างไรบ้าง?

เพื่อให้เข้าใจว่า ชีวิตของอับราฮัมสามารถประยุกต์เข้ากับโลกของเราอย่างไรบ้าง เราจะพิจารณาสองทิศทางพื้นฐาน คือ หนึ่ง ความเชื่อมโยงที่ดำรงอยู่ระหว่างอับราฮัม และพระเยซู และสอง ความเชื่อมโยงที่ดำรงอยู่ระหว่างผู้รับสารดั้งเดิมในอิสราเอล และผู้รับสารสมัยปัจจุบันในคริสตจักร

ก่อนจะพิจารณา ประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมในสมัยปัจจุบัน เราควรใช้เวลาสักครู่ เพื่อทบทวนสิ่งที่เราได้เห็นในบทเรียนก่อนหน้านี้ เราได้เรียนรู้ว่า เรื่องราวของอับราฮัม แบ่งออกเป็นห้าขั้นตอนสมมาตร เริ่มแรก ชีวิตของอับราฮัมเริ่มต้นด้วยภูมิหลังและประสบการณ์ช่วงแรกของอับราฮัม ใน 11:10-12:9 สอง เหตุการณ์หลายตอนเน้นที่ปฏิสัมพันธ์ช่วงแรกของอับราฮัมกับตัวแทนชนชาติต่าง ๆ ใน 12:10-14:24 ส่วนที่สาม, อันเป็นส่วนศูนย์กลาง เน้นที่พันธสัญญาที่พระเจ้ากระทำกับอับราฮัม ใน 15:1-17:27 ส่วนที่สี่, เป็นเรื่องปฏิสัมพันธ์ช่วงหลังของอับราฮัมกับตัวแทนชนชาติต่าง ๆ ใน 18:1-21:34 และส่วนที่ห้า, กล่าวถึงลูกหลาน และการเสียชีวิตของอับราฮัม ใน 22:1-25:18 หัวส่วนนี้นำเสนอชีวิตของอับราฮัมในลักษณะสมมาตร ส่วนที่สาม ซึ่งเกี่ยวข้องกับพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัมนั้น ทำหน้าที่เป็นส่วนศูนย์กลางของชีวิตของอับราฮัม ส่วนที่สองและส่วนที่สี่ มีความสอดคล้องกัน เนื่องจากทั้งสองส่วนเน้นไปที่ปฏิสัมพันธ์ของอับราฮัมกับชนชาติอื่น ๆ และส่วนที่หนึ่งกับส่วนสุดท้าย สอดคล้องกัน โดยทำหน้าที่เป็นกรอบชีวิตของอับราฮัม โดยส่วนที่หนึ่งได้เรียงลำดับวงศ์ตระกูลของท่านจากอดีต และส่วนที่สี่ได้เรียงไปสู่อนาคต

เมื่อมองผ่านโครงสร้างพื้นฐานชีวิตของอับราฮัม เราก็คงได้เห็นในบทเรียนก่อนหน้าด้วยว่า โมเสสมีจุดประสงค์ในการเขียนชีวประวัติของอับราฮัม โมเสสเขียนเรื่องราวของอับราฮัม เพื่อสอนอิสราเอลว่า เหตุใด และด้วยวิธีใดพวกเขาจะต้องทิ้งอียิปต์ไว้เบื้องหลัง และต้องเดินทางไปสู่การยึดครองแผ่นดินพระสัญญา กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อได้เห็นภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ชีวิตของพวกเขาเองโดยผ่านอับราฮัม เมื่อได้เห็นแบบอย่าง หรือตัวอย่างที่พึงกระทำตาม และสิ่งพึงปฏิเสธจากเรื่องราวของอับราฮัม และเมื่อได้พินิจพิเคราะห์ว่าชีวิตของอับราฮัมได้สะท้อน ถึงชีวิตของพวกเขาเองในอนาคตอย่างไร ชาวอิสราเอลที่ติดตาม โมเสสก็สามารถเห็นแนวทางที่พวกเขาจะต้องติดตามพระประสงค์ของพระเจ้า เพื่อชีวิตพวกเขาเองได้อย่างชัดเจน

เมื่อเราได้ทบทวนเนื้อหาของบทเรียนก่อนหน้าแล้ว เราก็อพร้อมที่จะศึกษาวิธีการประยุกต์เรื่องราวชีวิตของอับราฮัมในยุคปัจจุบันได้

อับราฮัมและพระเยซู

ก่อนอื่น ให้เราดูที่ความเชื่อมโยงระหว่างอับราฮัมและพระเยซู เป็นที่น่าเสียดายว่า หลายครั้งคริสเตียนประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับชีวิตในปัจจุบันอย่างค่อนข้างตรง เราศึกษาเรื่องราวของอับราฮัมแค่ในฐานะเรื่องราวสอนใจง่าย ๆ ที่ผูกกับชีวิตของเราโดยตรง ทว่า ในฐานะคริสเตียน เรารู้ว่าความสัมพันธ์ของเรากับอับราฮัมนั้นเกิดขึ้นได้โดยผ่าน “คนกลาง” นั่นคือ ชีวิตของอับราฮัมเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับเรา เนื่องจากเราถูกผูกพันเข้ากับผู้สืบเชื้อสายพิเศษของอับราฮัม นั่นก็คือ พระคริสต์ พระคริสต์นั้นยืนอยู่ระหว่างเราและอับราฮัม และด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องมองเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับอับราฮัมในพระคัมภีร์ โดยพิจารณาที่องค์พระคริสต์ และสิ่งที่พระองค์ได้กระทำเสมอ

เพื่อที่จะเข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างอับราฮัมและพระคริสต์ เราจะใคร่ครวญสองประเด็น คือ เราจะสำรวจว่าพระคัมภีร์ใหม่สอนอย่างไรว่า พระคริสต์ คือผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม และ เราจะดูว่าประเด็นเน้นหลักทั้งสี่ ที่เราได้ศึกษาแล้วในชีวิตของอับราฮัมประยุกต์เข้ากับพระคริสต์ในฐานะผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัมอย่างไร ให้เราเริ่มด้วยการศึกษาแนวคิดที่ว่าพระเยซู คือผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม

ผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม

จริงอยู่ มีนัยที่ว่า อับราฮัม คือบิดาของผู้เชื่อทั้งมวลตลอดประวัติศาสตร์ ทั้งชาย หญิง และเด็ก ๆ เราทั้งปวงเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของอับราฮัม เป็นลูกหลาน และเป็นทายาทของท่าน แต่เราก็ได้เห็นแล้วว่า พระคัมภีร์ใหม่นั้นบอกชัดเจนมากกว่า เราชื่นชมยินดีกับสถานภาพนี้ได้ ก็เพราะเราถูกผูกพันเข้ากับพระคริสต์ ซึ่งเป็นผู้สืบเชื้อสายพิเศษของอับราฮัม เพื่อทำความเข้าใจว่าพระคัมภีร์สอนมุมมองนี้อย่างไร เราจะศึกษาสองประเด็นอย่างสังเขป หนึ่ง ความเป็นเอกพจน์ในความหมายของ “ผู้สืบเชื้อสาย” และสอง ความหมายของพระคริสต์ในฐานะผู้สืบเชื้อสายเอกลักษณ์หนึ่งเดียวของอับราฮัม

ความเป็นเอกพจน์

ก่อนอื่น ให้เราคิดถึงวิธีการที่พระคัมภีร์ดึงความสนใจไปที่ความเป็นเอกพจน์ของผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม ข้อพระคัมภีร์ที่อาจจะสำคัญที่สุดซึ่งเน้นในประเด็นนี้ก็คือกาลาเทีย 3:16 ซึ่งกล่าวดังนี้:

สัญญาทั้งหลายที่พระเจ้าได้กล่าวไว้กับอับราฮัม และผู้สืบเชื้อสายของท่าน พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุไว้ว่า “และกับบรรดาผู้สืบเชื้อสาย” เหมือนกับอ้างถึงคนทั้งหลาย แต่เจาะจงถึงคนๆ เดียวคือ “และกับผู้สืบเชื้อสายของเจ้า” ซึ่งผู้นั้นคือพระคริสต์ (กาลาเทีย 3:16 New Thai Version)

ในข้อความนี้ เปาโลอ้างถึงความจริงที่ว่าในหนังสือปฐมกาล พระเจ้าได้สัญญาแก่อับราฮัม และผู้สืบเชื้อสาย หรือพงศ์พันธุ์ของท่าน แต่ขอให้สังเกตว่าเปาโลจะอธิบายคำว่า “ผู้สืบเชื้อสาย” โดยกล่าวว่าพระเจ้ามิได้กระทำพระสัญญาแก่อับราฮัม และ “บรรดาผู้สืบเชื้อสาย” ของท่าน นั่นคือ หลายคน แต่เป็นอับราฮัมและ “ผู้สืบเชื้อสาย” ของท่าน ซึ่งหมายความว่า ผู้สืบเชื้อสายหนึ่งเดียวเท่านั้น คือ พระคริสต์

เปาโลยืนยันแนวทางนี้โดยตั้งข้อสังเกตว่า คำในภาษาฮีบรู “เซรา” (“zera”) ซึ่งถูกแปลว่า “ผู้สืบเชื้อสาย” เป็นคำเอกพจน์ คำภาษากรีก “สเปอร์มา” (“sperma”) ในพระคัมภีร์เดิมฉบับภาษากรีก ซึ่งใช้กันในยุคของเปาโล ก็มีนัยเดียวกัน ตามข้อสังเกตของเปาโล พระเจ้ามิได้กล่าวแก่อับราฮัมว่า พระสัญญานั้นกระทำไว้เพื่ออับราฮัมและ “บรรดาผู้สืบเชื้อสาย” (พหูพจน์) ของท่าน แต่เพื่อ “ผู้สืบเชื้อสาย” ของท่าน (เอกพจน์)

หากมองแบบผิวเผิน ก็ดูเหมือนว่ามุมมองของเปาโลนั้นตรงไปตรงมา มรดกของอับราฮัมลงมาถึงผู้สืบเชื้อสายคนเดียว หรือ พงศ์พันธุ์คนเดียว เนื่องจากคำนี้เป็นเอกพจน์ แต่คำยืนยันของเปาโลเกี่ยวกับความเป็นเอกพจน์ของคำว่า “ผู้สืบเชื้อสาย” ก่อให้เกิดความยากลำบากนานัปการต่อนักตีความ ปัญหาดังกล่าวอาจอธิบายได้ดังนี้ว่า “ผู้สืบเชื้อสาย” หรือ “เชื้อสาย” (“เซรา”) มีรูปเอกพจน์แต่หลายครั้งในพระคัมภีร์เดิม รวมทั้งในเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัม เราต้องเข้าใจว่า “ผู้สืบเชื้อสาย” ในรูปเอกพจน์มีความหมายแบบ “สมุหนาม” คือคำนามเอกพจน์ที่หมายถึงกลุ่ม คำว่า “เซรา” หรือ “ผู้สืบเชื้อสาย” ในภาษาฮีบรู ก็ใกล้เคียงกับสำนวน “เลือดเนื้อเชื้อไข” ในภาษาไทย แม้คำนี้จะรูปเอกพจน์ แต่ก็อาจหมายถึง “เลือดเนื้อเชื้อไข” หรือ “ลูก” คนเดียว หรืออาจหมายถึง “บรรดาเลือดเนื้อเชื้อไข” หรือ “ลูก ๆ” หรือ “ลูกหลาน” ก็ได้

เพื่อเป็นตัวอย่าง คำว่า “เชื้อสาย” หรือ “เซรา” มีความหมายพหูพจน์อย่างแน่นอนในปฐมกาล 15:13 อันเป็นพระคำรัสของพระเจ้าที่มีมาถึงอับราฮัม:

และพระองค์ตรัสแก่อับราฮัมว่า “จงทราบอย่างแน่นอนเถิดว่า เชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนแปลกหน้าในแผ่นดินที่ไม่ใช่ของพวกเขา และจะรับใช้พวกนั้น และพวกนั้นจะกดขี่ข่มเหงพวกเขาสี่ร้อยปี (ปฐมกาล 15:13 Thai KJV Bible)

ในข้อนี้ คำว่า “เชื้อสาย” คือคำแปลของคำเอกพจน์ภาษาฮีบรู “เซรา” แต่คำนี้มีความหมายพหูพจน์อย่างชัดเจน พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวถึงเชื้อสายโดยใช้คำว่า “ของพวกเขา” ในรูปพหูพจน์ และคำกริยาใน “จะรับใช้พวกนั้น และพวกนั้นจะกดขี่ข่มเหงพวกเขา” ก็มีรูปพหูพจน์ในภาษาฮีบรู

แน่นอน เปาโลรู้ว่า หลายครั้งในหนังสือปฐมกาล รูปเอกพจน์ของคำว่า “เชื้อสาย” หมายถึงมากกว่าหนึ่งคน แท้จริงแล้ว เปาโลเองก็ใช้คำว่า “เชื้อสาย” ในความหมายพหูพจน์ในกาลาเทีย 3:29 โดยท่านกล่าวดังนี้:

ท่านทั้งหลายก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม และเป็นทายาทตามพระสัญญานั้น (กาลาเทีย 3:29 Thai KJV Bible)

ภาษากรีกข้อนี้ คำกริยาในวลี “ท่านทั้งหลายก็เป็น” คือ “เอสเต” (“este”) กริยาพหูพจน์ และ “เชื้อสายของอับราฮัม” ก็มี ความหมายเหมือน “ทายาท (ทั้งหลาย)” (“kleronomoi”) ซึ่งเป็นพหูพจน์เช่นกัน

เมื่อพิจารณาคำนี้ เราก็ต้องตั้งคำถามว่า ถ้าเปาโลรู้ว่ารูปเอกพจน์ของคำว่า “เชื้อสาย” สามารถหมายถึงหลายคนได้ เหตุใดท่านจึงเน้นความเป็นเอกพจน์ของคำนี้? ความน่าจะเป็นสูงสุดก็คือ เปาโลกำลังนึกถึงข้อความเดียวที่เกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัมอย่างเจาะจง นั่นคือ ปฐมกาล 22:16-18 ในสามข้อนี้ คำว่า “เชื้อสาย” มีความหมายเอกพจน์อย่างแน่นอน ให้เราฟังคำแปลตามตัวอักษรของข้อเหล่านี้:

โดยตัวเราเองเราได้ปฏิญาณ พระผู้เป็นเจ้าได้ประกาศว่า เพราะเจ้า ... ไม่ได้หวงบุตรชายของเจ้า บุตรชายคนเดียวของเจ้า แน่แน่นอน เราจะอวยพรเจ้าอย่างยิ่งใหญ่ และเราจะทำให้ผู้สืบเชื้อสาย (คนเดียว) ของเจ้ามีลูกหลานทวีขึ้นอย่างมากมายดั่งเช่นดวงดาวในสวรรค์ และดั่งเช่นทรายที่อยู่บนชายหาด และผู้สืบเชื้อสายของเจ้า (คนนั้น) จะได้ประมุขเมืองของเหล่าศัตรูของเขาเป็นกรรมสิทธิ์ ในผู้สืบเชื้อสาย (คนนั้น) ของเจ้า บรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินโลกจะได้รับพระพร เพราะเจ้าได้เชื่อฟังเสียงของเรา

(ปฐมกาล 22:16-18 คำแปลตามตัวอักษร)

แต่น่าเสียดาย ฉบับแปลสมัยใหม่มากมายถ่ายทอดข้อความนี้ราวกับว่า “ผู้สืบเชื้อสาย” ในตอนนี้เป็นคำเอกพจน์ที่หมายถึงความเป็นกลุ่ม แต่เราต้องจำไว้ว่า พระคัมภีร์ตอนนี้เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวการถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา และในที่นี้ คำว่า “ผู้สืบเชื้อสาย” ไม่ได้หมายถึงลูกหลานของอับราฮัมโดยทั่วไป แต่หมายถึงอิสอัค บุตรชายของอับราฮัม ในภาษาฮีบรู คำกริยา “จะได้ ... เป็นกรรมสิทธิ์” ก็เป็นเอกพจน์ และจะสังเกตด้วยว่า คำสรรพนามในวลี “เหล่าศัตรูของเขา” ก็เป็นเอกพจน์

ตามที่จะได้เห็นในบทเรียนหลังจากนี้ ปฐมกาล 22 และบทที่ตามมา ได้อธิบายให้เห็นความแตกต่างระหว่างอิสอัค บุตรชายของซาราห์ กับบุตรคนอื่น ๆ ของอับราฮัม ซึ่งได้แก่บุตรชายของฮาการ์ และบุตรของเคทูราห์ อิสอัคเป็นผู้สืบเชื้อสายพิเศษแห่งพระสัญญา เป็นคนนั้นที่พระเจ้าได้เลือกไว้ให้เป็นทายาทคนเดียวของอับราฮัม ดังนั้น ก่อนกำเนิดของอิสอัค ปฐมกาลมักกล่าวถึง “ผู้สืบเชื้อสาย” ของอับราฮัมในฐานะเป็นกลุ่ม นั่นคือ “ลูกหลาน” ในรูปพหูพจน์ แต่ในที่นี้ คำดังกล่าวเน้นที่อิสอัคในฐานะบุตรคนเดียวพิเศษคนเดียวยุ่ที่จะรับมรดกพระสัญญาต่อจากอับราฮัม

เมื่อพิจารณาคำนี้ เราก็สามารถเข้าใจประเด็นพื้นฐานของเปาโล เมื่อท่านกล่าวถึงผู้สืบเชื้อสายเพียงคนเดียวของอับราฮัม เปาโลกล่าวว่า ในปฐมกาล 22 พระเจ้ามิได้กระทำพระสัญญากับอับราฮัม และกับลูกหลานทั้งหมดของท่าน เปาโลชี้ให้เห็นว่า ความเป็นเอกพจน์ของคำว่า “ผู้สืบเชื้อสาย” ในปฐมกาล 22:16-18 บ่งบอกว่าพระสัญญาต่าง ๆ นั้นถูกส่งผ่านมายังอิสอัค ผู้เป็นบุตรและทายาทคนพิเศษคนเดียวของอับราฮัม

พระคริสต์ ผู้สืบเชื้อสาย

เมื่อได้พิจารณาความเป็นเอกพจน์ของผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัมแล้ว เราจะศึกษาคำสอนที่ว่า พระคริสต์ คือผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม จงฟังคำพูดของอัครทูตเปาโลในกาลาเทีย 3:16 อีกครั้งหนึ่ง:

สัญญาทั้งหลายที่พระเจ้าได้กล่าวไว้กับอับราฮัมและผู้สืบเชื้อสายของท่าน พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุว่า “และกับบรรดาผู้สืบเชื้อสาย” เหมือนกับอ้างถึงคนทั้งหลาย แต่เจาะจงถึงคนๆ เดียวคือ “และกับผู้สืบเชื้อสายของเจ้า” ซึ่งผู้นั้นคือ

พระคริสต์ (กาลาเทีย 3:16 New Thai Version)

ในข้อความนี้ เปาโลไม่เพียงเน้นความจริงที่ว่าผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัมมีเพียงหนึ่งเดียว แต่ยังเน้นด้วยว่า ผู้สืบเชื้อสายหนึ่งเดียวของอับราฮัมนั้นคือ พระคริสต์ ตามที่เราได้เห็นแล้วในแง่ของความหมายดั้งเดิมของปฐมกาล ผู้สืบเชื้อสายหนึ่งเดียวของอับราฮัมที่

โมเสสเขียนถึงนั้น มิใช่ใครอื่นนอกจากอิสอัค บุตรคนพิเศษแห่งพระสัญญาที่เกิดกับซาราห์ แล้วเราควรเข้าใจเปาโลอย่างไร เมื่อท่านเขียนว่า สืบเชื้อสายหนึ่งเดียวของอับราฮัมคือพระคริสต์?

ให้เราคิดในแนวทางนี้ มรดกของอับราฮัมเป็นมรดกครอบครัวที่ตกเป็นของลูกหลานของท่าน แต่ก็มีเหตุการณ์สำคัญยิ่งยวดหลายครั้งในประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์ ที่พระเจ้าเลือกคนสำคัญหลายคนให้เป็นทายาทพิเศษที่ได้รับ และจัดสรรมรดกของอับราฮัมไปสู่คนอื่น ๆ ในกรณีของอิสอัค เขาเป็นผู้สืบเชื้อสายพิเศษที่ถูกแยกจากบุตรคนอื่น ๆ ของอับราฮัม เมื่ออิสอัคมีบุตรสองคน คือ ยาโคบและเอซาว พระเจ้าก็เลือกยาโคบให้เป็นผู้สืบเชื้อสายพิเศษของอับราฮัม และตัดเอซาวกับลูกหลานของเขาออกไป ต่อมา ยาโคบก็ได้ให้กำเนิดอัครบิดร 12 คนของ 12 เผ่าของอิสราเอล แต่ท่ามกลางเผ่าต่าง ๆ เหล่านี้ของอิสราเอล บุคคลหลายคนก็กลายมาเป็นทายาทพิเศษของอับราฮัม เช่น โมเสสเป็นผู้นำ และเป็นคนกลางสำหรับประชากรของพระเจ้า เมื่อพวกเขาเดินทางจากอียิปต์ไปสู่แผ่นดินพระสัญญา และหลังจากนั้น เมื่ออิสราเอลได้กลายมาเป็นอาณาจักรเต็มรูปแบบ คาวี และบุตรของท่านก็มีบทบาทพิเศษในการเป็นตัวกลางสำหรับมรดกของอับราฮัม

และบทบาทพิเศษของคาวี และบุตรของท่านเอง ที่ทำให้เปาโลกล่าวถึงพระคริสต์ว่า เป็นผู้สืบเชื้อสายผู้ยิ่งใหญ่คนสุดท้ายของอับราฮัม เนื่องจากพระเยซู คือทายาทอันชอบธรรมของราชบัลลังก์ของคาวี พระเจ้าได้เลือกพระเยซู ให้เป็นกษัตริย์ดาวของคนของพระองค์ พระเยซู คือกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ในครั้ง ผู้สืบเชื้อสายจากอับราฮัม นั่นคือ พระเมสสิยาห์ เมื่อเป็นเช่นนี้ พระคริสต์จึงเป็นหนทางเดียวสำหรับใครก็ตามที่จะสามารถมีส่วนกับมรดกของอับราฮัมได้ ใครก็ตามที่ถูกตัดออกจากพระคริสต์จะไม่ได้รับพระสัญญาของอับราฮัมเด็ดขาด

เราจึงสรุปความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซู และอับราฮัมได้ดังนี้ ตามมุมมองคริสเตียน พระเยซู คือผู้สืบเชื้อสายหนึ่งเดียว และคนสุดท้ายของอับราฮัม และในฐานะคริสเตียน เมื่อเราต้องการประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับโลกยุคปัจจุบัน เราต้องระลึกเสมอว่า ความเชื่อมโยงระหว่างอับราฮัม และโลกของเรา ก็คือการทำพระพรยิ่งใหญ่ของอับราฮัมถูกส่งผ่านมาถึงพระคริสต์ เมื่อพระองค์เปิดตัวแผ่นดินของพระองค์ เมื่อพระองค์ยังทรงสร้างแผ่นดินของพระองค์อย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน และเมื่อพระองค์จะทำให้แผ่นดินของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์

พระคัมภีร์ใหม่สอนว่า พระคริสต์ได้รับและจัดสรรมรดกของอับราฮัมในสามระยะหลัก หนึ่งในระยะเปิดตัว หรืออุปฐัมบทของแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งแรก; สอง ในระยะก้าวหน้าของแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งครอบคลุมประวัติศาสตร์ทั้งหมดหลังจากการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์แต่ก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์; และสาม ในระยะสำเร็จบริบูรณ์ของแผ่นดินของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยสง่าราศี พระเยซูยังคงได้รับ และจัดสรรมรดกของอับราฮัมต่อไปอย่างเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อพระองค์ครองราชย์เหนือทุกสิ่ง ณ พระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้าพระบิดา และวันหนึ่ง พระองค์จะได้รับและจัดสรรมรดกของอับราฮัมอย่างเต็มขนาด เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยสง่าราศี

กล่าวสั้น ๆ ก็คือ สำคัญมากที่จะตระหนักว่า ในกาลาเทีย 3:16 เปาโลขมวดมวมองอันก่อนข้างซับซ้อนมากทางศาสนศาสตร์ไว้ในคำเพียงไม่กี่คำ เมื่อเปาโลกล่าวว่า พระสัญญานั้นกระทำกับอับราฮัม และผู้สืบเชื้อสายหนึ่งเดียวของท่าน แล้วระบุว่าผู้สืบเชื้อสายคนดังกล่าว คือ พระคริสต์ เปาโลมิได้กล่าวว่าคำว่า “ผู้สืบเชื้อสาย” ในปฐมกาลกล่าวถึงพระเยซูโดยตรง แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เปาโลกล่าวแบบขบถถึง “สัญลักษณ์ล่วงหน้า” ที่ดำรงอยู่ระหว่างอิสอัค และพระคริสต์ หรือถ้าจะกล่าวให้สมบูรณ์กว่านั้น เราอาจอธิบายดังนี้ว่า เช่นเดียวกับที่อิสอัคเป็นทายาทหลักของอับราฮัมในรุ่นของท่าน พระคริสต์ ก็คือ บุตรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอับราฮัม และเป็นทายาทหลักของอับราฮัมในยุคพระคัมภีร์ใหม่

ประเด็นเน้นหลัก

เพื่อให้เข้าใจนัยสำคัญที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับพระคริสต์ ในฐานะผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม เราต้องสำรวจประเด็นเน้นหลักที่เราได้เห็นในเรื่องราวของอับราฮัมแล้ว คุณคงจำได้ว่า ในปฐมกาลบทเหล่านี้ เราได้ดูประเด็นเน้นหลัก ได้แก่ พระคุณของพระเจ้า ความจงรักภักดีของอับราฮัม พระพรของพระเจ้าถึงอับราฮัม และพระพรของพระเจ้าผ่านอับราฮัม เราควรเข้าใจรายละเอียดเหล่านี้อย่างไรในแง่ของความเชื่อมโยงที่ดำรงอยู่ระหว่างอับราฮัมและพระคริสต์?

พระคุณของพระเจ้า

ประการแรก เราได้เห็นแล้วว่าพระเจ้าได้สำแดงพระคุณมากมายในชีวิตของอับราฮัม แนนอน อับราฮัมจำเป็นต้องได้รับพระคุณเป็นการส่วนตัวเนื่องจากท่านก็เป็นคนบาป แต่ยิ่งไปกว่านั้น พระเมตตาของพระเจ้าต่ออับราฮัมยังเป็นการสำแดงพระกรุณาของพระเจ้าอย่างเป็นรูปธรรมตามความเป็นจริง โดยการสร้างสัมพันธภาพกับอับราฮัม แท้จริงแล้วพระเจ้าได้กระทำพันธกิจไถ่บาปของมนุษยชาติทั้งโลกอีกด้วย

ที่นี่ ตราบเท่าที่พระเจ้าสำแดงพระกรุณาต่อชีวิตของอับราฮัม เราในฐานะคริสเตียนเชื่อว่า พระคุณของพระเจ้าต่ออับราฮัมนั้นแทบไม่แตกต่างจากเงาของพระเมตตาที่พระเจ้าสำแดงในพระคริสต์ แนนอน พระคริสต์เองปราศจากบาป พระองค์จึงไม่ได้รับพระคุณแห่งการช่วยให้รอดคนพระองค์เอง กระนั้น การเสด็จมาของพระคริสต์ในฐานะผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัมก็เป็นราชกิจยิ่งใหญ่อันเป็นรูปธรรมที่สำแดงพระเมตตาของพระเจ้าต่อ โลกนี้

พระเจ้าสำแดงพระเมตตามากมายในการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ซึ่งเป็นการเปิดศักราชใหม่ของพระองค์ ชีวิต การสิ้นพระชนม์ การคืนพระชนม์ และการเสด็จสู่สวรรค์ และการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมา คือการสำแดงพระคุณของพระเจ้าอย่างสง่างาม และพระเจ้าก็ขยายพระเมตตากว้างไกลยิ่งขึ้น เมื่อพระคริสต์ครองราชย์ในสวรรค์ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นช่วงความก้าวหน้าของแผ่นดินของพระองค์ เมื่อความรอดได้กระจายไปทั่วโลกแล้ว พระเจ้าก็ได้สำแดงพระเมตตาของพระองค์ที่เปิดเผยในพระคริสต์ โดยเปลี่ยนโฉมโลกนี้อย่างปฏิเสธไม่ได้ตลอดประวัติศาสตร์ และเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา การสำเร็จบริบูรณ์ของแผ่นดินของพระองค์จะนำมาซึ่งพระเมตตาอันหาที่สิ้นสุดมิได้ พระคริสต์จะเสด็จกลับมา จะนำสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ลงมา ในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์ ทุกครั้งที่เราเห็นพระเจ้าสำแดงพระกรุณาในเรื่องราวของอับราฮัม จิตใจของเราควรหันไปสู่พระเมตตาที่พระเจ้าเปิดเผยในพระคริสต์ตลอดสามระยะของแผ่นดินของพระองค์นี้

ความจงรักภักดีของอับราฮัม

ประการต่อมา อีกประเด็นเน้นในชีวิตของอับราฮัม ตามที่โมเสสนำเสนอ ได้แก่ ความจงรักภักดีของอับราฮัมต่อพระเจ้า เมื่อแรกเริ่ม พระเจ้ากำหนดให้อับราฮัมรับผิดชอบในการอพยพไปสู่แผ่นดินพระสัญญาให้สำเร็จ แต่พระเจ้าก็กำหนดอีกหลายสิ่งให้อับราฮัมต้องทำตลอดชีวิตของท่าน ในฐานะคริสเตียน เมื่อเราอ่านเกี่ยวกับความรับผิดชอบที่อับราฮัมได้รับ เราควรตั้งจิตใจและความคิดของเราไปที่พระคริสต์ ผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม และมุ่งไปสู่การที่พระคริสต์จงรักภักดีต่อพระบิดาในสวรรค์

และแนนอน พระคริสต์ก็รักดีต่อพระบิดาในทั้งสามระยะของแผ่นดินของพระองค์ ในระยะเปิดศักราชนั้น พระคริสต์เองพิสูจน์ให้เห็นว่า ทรงสละชีวิตอย่างถึงที่สุดต่อข้อกำหนดของพระเจ้าเรื่องความภักดี ถึงแม้ว่าอับราฮัมก็รักดีต่อพระเจ้าในหลายลักษณะที่สำคัญมาก แต่พระคริสต์นั้นสละชีวิตอย่างสมบูรณ์แบบในทุกช่วงเวลาของชีวิต และยิ่งไปกว่านั้น ในฐานะกษัตริย์เหนือทุกสิ่งในช่วงความก้าวหน้าของ

แผ่นดินของพระองค์ พระคริสต์ก็ยังคงจริงใจและสัตย์ซื่อต่อพระบิดาของพระองค์ในสวรรค์ พระองค์ทรงรอราชย์เหนือทุกสิ่งเพื่อกระทำจุดประสงค์ของพระองค์อย่างสมบูรณ์แบบ โดยเผยแพร่ข่าวประเสริฐ และไถ่คนของพระองค์

สุดท้าย เมื่อเสด็จกลับมาในระบอบสำเร็จบริบูรณ์ของแผ่นดินของพระเจ้า พระคริสต์จะกระทำราชกิจแห่งความชอบธรรมที่ได้เริ่มไว้ในช่วงชีวิตของพระองค์บนโลกนี้ให้สำเร็จ พระองค์จะทำลายศัตรูทั้งสิ้นของพระเจ้า และสร้างทุกสิ่งใหม่เพื่อพระสิริของพระบิดาดังนั้น ทุกครั้งที่เราเห็นประเด็นเน้นเรื่องความกตัญญูของอับราฮัมต่อพระเจ้า เราก็มารู้ว่า ในฐานะคริสเตียน เราสามารถประยุกต์ประเด็นเหล่านี้เข้ากับโลกยุคปัจจุบัน โดยเชื่อมโยงอย่างเหมาะสมไปถึงพระคริสต์ ผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม

พระพรถึงอับราฮัม

ประการที่สาม เราในฐานะคริสเตียนไม่ได้สนใจเพียงแค่การได้เห็นว่าเป็นเรื่องพระคุณของพระเจ้าและความจงรักภักดีของมนุษย์ประยุกต์เข้ากับการดำเนินชีวิตของเราในพระคริสต์อย่างไรเท่านั้น แต่ใส่ใจอย่างใกล้ชิดในประเด็นนั้นที่สามในชีวิตของอับราฮัมด้วย นั่นคือ พระพรของพระเจ้าถึงอับราฮัม พระเจ้าบอกอับราฮัมว่า อิสราเอลจะกลายเป็นชนชาติยิ่งใหญ่ ความรุ่งเรืองจะมาสู่ชนชาตินี้ในแผ่นดินพระสัญญา อับราฮัม และอิสราเอลจะกลายเป็นชื่อยิ่งใหญ่ ซึ่งจะเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก

นี่เป็นอีกครั้งหนึ่งในฐานะคริสเตียน จิตใจของเราควรมุ่งไปสู่พระที่พระเจ้าประทานแก่พระคริสต์ ผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม ในการเสด็จมาครั้งแรก พระคริสต์ถูกทำให้เป็นขึ้นจากความตาย และพระองค์ได้รับอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์ และบนโลก ไม่มีนามใดในสวรรค์และบนโลกที่ยิ่งใหญ่เท่าพระนามของพระเยซู บัดนี้ ในระยะก้าวหน้าของแผ่นดินของพระเจ้า พระเยซูยังคงได้รับพระพรเพิ่มขึ้นมากมาย พระองค์ได้รับสง่าราศีมากยิ่งขึ้น ๆ เพื่อพระองค์เอง เมื่อพระองค์ปกครองโลกนี้ตามพระประสงค์ของพระเจ้า แต่เมื่อถึงระยะสำเร็จบริบูรณ์ เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาในสง่าราศี พระองค์จะชื่นชมยินดีกับพระพรเหล่านี้อย่างเหลือคณานับ พระองค์จะได้รับการยกย่องเหนือทุกสิ่ง และทุกหัวเข่าจะน้อมลงต่อหน้าพระองค์ ผู้เป็นบุตรที่ยิ่งใหญ่ของอับราฮัม นี่จึงหมายความว่า เมื่อใดก็ตามที่เราเห็นอับราฮัมได้รับพระพรจากพระเจ้า สายตาของเราก็มองเห็นไปมองที่พระคริสต์ เพราะพระองค์เป็นผู้ได้รับมรดกพระสัญญาของอับราฮัม และชื่นชมยินดีกับพระพรของพระเจ้าอย่างใหญ่หลวงยิ่งกว่ามากนัก

พระพรผ่านอับราฮัม

สุดท้าย ประเด็นเน้นที่สี่ในชีวิตของอับราฮัมก็คือ พระพรที่จะผ่านมาจากอับราฮัมไปสู่ผู้อื่น พระเจ้าตรัสว่า โดยผ่านกระบวนการอวยพรและสาปแช่ง ทุกชนชาติบนโลกนี้จะได้รับพระพรโดยผ่านอับราฮัม พระสัญญาที่ยิ่งใหญ่นี้เป็นเป็นจุดเน้นสำคัญในพระคัมภีร์ใหม่ จงฟังวิธีการที่เปาโลกล่าวถึงพระสัญญานี้ที่มีกับอับราฮัมใน โรม 4:13 โดยท่านกล่าวว่า:

ไม่ใช่โดยบทบัญญัติ แต่ด้วยความชอบธรรมอันเนื่องมาจากความเชื่อ อับราฮัม
และพงศ์พันธุ์ของเขาจึงได้รับพระสัญญา ให้เป็นทายาทที่จะได้รับโลกนี้เป็นมรดก (โรม 4:13)

ขอให้สังเกตจุดนี้ว่า เมื่อพระเจ้าสัญญาแก่อับราฮัมว่า พระองค์จะอวยพรชนทุกชาติ พระองค์สัญญาว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้น โดยการที่อับราฮัมครอบครองเหนือชนทุกชาติ และขยายแผ่นดินของพระเจ้าไปทั่วโลก อับราฮัม และลูกหลานของท่านจะเป็น “ทายาทของทั้งพิภพ” โดยชนชาติทั้งปวงจะอยู่ภายใต้การปกครองของพวกเขา ตอนแรกสุด อาคัม และเอวาได้รับพระบัญชาให้ปกครองเหนือทั้งโลกกันใด พระเจ้าก็สัญญาว่าอับราฮัม และลูกหลานของท่านจะได้รับทั้งพิภพเป็นมรดกกันนั้น โดยการเผยแพร่ว่างของพระเจ้าไปถึงทุกครอบครัวของทุกชนชาติ

ถูกต้อง ประเด็นเน้นสุดท้ายเรื่องการกระจายพระพรของอับราฮัมไปทั่วโลกนั้นประยุกต์เข้ากับพระคริสต์เช่นกัน เนื่องจากพระองค์เป็นผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม และเป็นผู้รับมรดกพระสัญญาจากอับราฮัม ในระยะเปิดตัวของแผ่นดินของพระเจ้า พระคริสต์ได้เรียกประชากรผู้สืบทอดจากชนชาติอิสราเอล แต่เมื่อพระองค์คืนพระชนม์ และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พระองค์ได้รับการยกชูในฐานะกษัตริย์เหนือคนทั้งโลกนี้ และพระองค์ตรัสกับผู้สืบทอดที่เหลืออยู่ ให้กระจายพระพรของอิสราเอลไปถึงทุกชนชาติ ในระยะก้าวหน้าของแผ่นดินของพระเจ้า การกระจายสถานะกษัตริย์ของพระคริสต์ไปเหนือทุกชนชาติ โดยผ่านข่าวประเสริฐก็คือการทำให้พระสัญญากับอับราฮัมที่จะอวยพระพรชนชาติทั้งปวงนั้นสำเร็จเป็นจริง และเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาในระยะสำเร็จบริบูรณ์ พระองค์จะขยายพระพรของพระเจ้าไปถึงทุกชนชาติบนโลกนี้ ตามที่เราอ่านพบในวิวรณ์ 22:1-2:

แล้วทูตนั้นสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิตใสดั่งแก้ว
ไหลจากพระที่นั่งของพระเจ้า และพระเมษโปดก ลงมากลาง
ถนนใหญ่ของนครนั้น สองฟากแม่น้ำ มีต้นไม้แห่งชีวิต
ซึ่งออกผลสิบสองครั้ง คือออกผลทุก ๆ เดือน และใบของต้นไม้ในนั้นใช้รักษาบรรดาประชาชาติให้หาย
(วิวรณ์ 22:1-2)

พระสัญญาที่ว่า อับราฮัมจะเป็นพระพรกับทุกชนชาตินั้นถูกทำให้สำเร็จเป็นจริงในที่สุด ทั้งในระยะเปิดตัว ระยะก้าวหน้า และระยะสำเร็จบริบูรณ์ของแผ่นดินของพระคริสต์

เราจึงสามารถสรุปประเด็นเน้นหลักได้ดังกล่าว การประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับโลกปัจจุบันของเราอย่างเหมาะสมนั้นอย่างน้อยที่สุดต้องมีการยอมรับ โดยนัยถึงบทบาทของพระคริสต์ในฐานะผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม ในฐานะผู้สืบเชื้อสายพิเศษของอับราฮัม พระคริสต์ คือ ผู้ที่ทำให้ประเด็นเน้นต่าง ๆ ที่เราพบในชีวิตของอับราฮัมสำเร็จเป็นจริง พระเมตตาของพระเจ้าสำแดงออกมาในพระคริสต์ ความจงรักภักดีที่แท้จริง และสมบูรณ์แบบพบได้ในพระคริสต์ พระคริสต์ได้รับพระพรทั้งปวงตามสัญญาที่มีต่ออับราฮัม และในพระคริสต์ เราเห็นการกระจายพระพรอันรุ่งเรืองของอับราฮัมไปยังสุบลภายแผ่นดินโลก ไม่ว่าเราจะพูดถึงสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับการประยุกต์ในยุคปัจจุบัน สิ่งสำคัญยิ่งที่เราต้องระลึกถึงก็คือ ความเชื่อมโยงเหล่านี้ระหว่างอับราฮัมกับพระเยซู

เมื่อได้เห็นแล้วว่าความสัมพันธ์ระหว่างอับราฮัม และพระเยซูเป็นรากฐานสำคัญอย่างไรสำหรับความเชื่อมโยงระหว่างเรื่องราวของอับราฮัมและโลกของเราในปัจจุบัน เราก็ควรศึกษาแง่มุมที่สองของการประยุกต์ในยุคปัจจุบัน ได้แก่ ความเชื่อมโยงระหว่างอิสราเอลและคริสตจักร

อิสราเอลและคริสตจักร

เราต้องระลึกเสมอว่า ในตอนแรก เมื่อโมเสสเขียนบันทึกเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัม ท่านเขียนเรื่องเหล่านี้เพื่อหนุนใจชาวอิสราเอลให้ตั้งอับราฮัมไว้เบื้องหลัง และมุ่งเข้าสู่การยึดครองแผ่นดินพระสัญญา พวกเขาต้องค้นพบเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ เพื่อเห็นนิมิตนี้โดยผ่านชีวิตของอับราฮัม พวกเขาต้องทำให้มีนิมิตนี้สำเร็จเป็นจริง โดยการค้นพบตัวอย่างที่จะทำตาม หรือที่จะปฏิเสธ ผ่านการศึกษาเรื่องราวชีวิตอับราฮัม และพวกเขาจะต้องเห็นภาพสะท้อนล่วงหน้าถึงประสบการณ์ของพวกเขาเอง ก็โดยผ่านชีวิตของอับราฮัมด้วยเหตุผลนี้ หากเราต้องการเห็นเรื่องราวของอับราฮัมประยุกต์เข้ากับโลกยุคปัจจุบันอย่างไร เราก็ต้องพิจารณาว่า พระคัมภีร์ใหม่สอนอะไรเกี่ยวกับความเชื่อมโยงต่าง ๆ ระหว่างชนชาติอิสราเอลที่ติดตามโมเสส และคริสตจักรของพระคริสต์ในปัจจุบัน

เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอล และคริสตจักร เราจะใคร่ครวญสองหัวข้อ ที่ถูกลืมไปกับข้ออภิปรายก่อนหน้านี้ของเรา หนึ่งในเราจะต่อขอการสำรวจประเด็นเรื่องเชื้อสายของอับราฮัม เพราะประเด็นนี้ประยุกต์เข้ากับชนชาติอิสราเอล และคริสตจักรของพระคริสต์ และสอง เราจะดูว่าประเด็นเรื่องเชื้อสายของอับราฮัมนั้นถูกแสดงออกมาอย่างไรในทั้งสี่ประเด็นเน้นหลักในชีวิตของอับราฮัม ก่อนอื่น ให้เราดูที่อิสราเอล และคริสตจักรในฐานะเชื้อสายของอับราฮัมก่อน

เชื้อสายของอับราฮัม

เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างอิสราเอล และคริสตจักรในฐานะเชื้อสายของอับราฮัม เราจะศึกษาสี่ประเด็นอย่างสังเขป หนึ่งในเราจะดูที่ความกว้างไกลเชิงจำนวนของเชื้อสายของอับราฮัม สอง เราจะใส่ใจกับเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของเชื้อสายของอับราฮัม สาม เราจะเน้นที่บุคลิกทางจิตวิญญาณของเชื้อสายของอับราฮัม และสี่ เราจะดูที่สถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ของเชื้อสายของอับราฮัม เราจะพิจารณาความกว้างไกลเชิงจำนวนของเชื้อสายของอับราฮัมเป็นอันดับแรก

ความกว้างไกลเชิงจำนวน

ตามที่เราได้เห็น หนังสือปฐมกาลกล่าวชัดเจนถึงคำว่า “เชื้อสายของอับราฮัม” บางครั้งหมายถึงบุคคลพิเศษคนเดียว ได้แก่ อิสอัค และพระคัมภีร์ใหม่ก็ใช้จุดนี้เป็นฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างอับราฮัม และพระคริสต์ แต่บัดนี้ เราต้องขยายวิสัยทัศน์ของเราเพื่อเห็นอีกลักษณะหนึ่งของมุมมองตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับเชื้อสายของอับราฮัม อิสอัคไม่ใช่คนเดียวในเรื่องราวของอับราฮัมที่ถูกเรียกว่าเป็นผู้สืบเชื้อสาย หรือลูกหลาน ของอับราฮัม อิสอัคมิได้รับมรดกของอับราฮัมเพื่อตนเองเพียงผู้เดียว แต่ท่านยังเป็นช่องทางที่คนมากมายจะได้ชื่นชมยินดีกับสถานภาพแห่งการเป็นลูกหลานของอับราฮัม ด้วยเหตุผลนี้ ครึ่งแล้วครึ่งเล่า โมเสสจึงกล่าวถึงชนชาติอิสราเอลว่าเป็นเชื้อสายของอับราฮัมด้วย และในทำนองเดียวกัน เมื่อเราประยุกต์เรื่องราวของอับราฮัมเข้ากับโลกยุคปัจจุบันของเราแน่นอน ก็สำคัญยิ่งที่เราต้องระลึกว่า พระคริสต์คือผู้สืบเชื้อสายสูงสุดของอับราฮัมในพระคัมภีร์ใหม่ แต่เราก็ต้องระลึกด้วยว่า คริสตจักรของพระคริสต์ ก็เป็นผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัมเช่นกัน เปาโลได้กล่าวถึงเรื่องนี้ในกาลาเทีย 3:29 ว่า:

ถ้าท่านเป็นของพระคริสต์ ท่านก็เป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม และเป็นทายาทตามพระสัญญา (กาลาเทีย 3:29)

ตามที่เปาโลกล่าวชัดเจนในข้อความนี้ เราถูกเชื่อมโยงเข้ากับอับราฮัม เนื่องจากเราผูกพันกับพระคริสต์ เช่นเดียวกับชนชาติอิสราเอลในพระคัมภีร์เดิม เราก็คือผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม ด้วยเหตุนี้ เรื่องราวของอับราฮัมจึงมิได้ประยุกต์เข้ากับพระคริสต์แต่เพียงผู้เดียว แต่ประยุกต์เข้ากับความกว้างไกลของลูกหลานมากมายของอับราฮัมที่ผูกพันกับท่าน โดยผ่านคริสตจักรด้วย

เอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์

นอกเหนือจากความจริงที่ว่า ผู้สืบเชื้อสายอับราฮัม คือ อิสราเอลในพระคัมภีร์เดิม และคริสตจักรของพระคริสต์ในปัจจุบัน เราก็ควรกล่าวถึงเรื่องเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของเชื้อสายของอับราฮัมด้วย ในพระคัมภีร์ทั้งสองภาค ตามที่เราได้เห็น เรื่องราวของอับราฮัมถูกเขียนขึ้นเป็นครั้งแรกสำหรับชนชาติอิสราเอลที่ติดตามโมเสส จริงอยู่ที่ผู้รับสารดั้งเดิมส่วนใหญ่ประกอบด้วยคนชาติพันธุ์ยิว นั่นคือลูกหลานทางกายภาพของอับราฮัม แต่ก็จะมีคนหันศรัทธา ถ้าเรากล่าวว่าผู้รับสารดั้งเดิมนั้นทั้งหมดนั้นเป็นชาวยิว หรือ ไม่มีคนชาติพันธุ์อื่นปะปนเลย คนจำนวนมากที่ติดตามโมเสสนั้นเป็นกลุ่มที่ผสมผสานระหว่างชาวยิว และชาวต่างชาติที่ถูกรับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของอิสราเอล ผลก็คือในหลายโอกาส พระคัมภีร์จึงกล่าวชัดเจนว่า ผู้รับสารดั้งเดิมของปฐมกาล มิได้เป็นชาวยิวล้วน ๆ

เพื่อเป็นตัวอย่าง ให้เราฟังว่ามีกรบรรยายถึงกลุ่มคนผู้ติดตามโมเสสอย่างไร ในอพยพ 12:38:

มีชนชาติอื่น ๆ มากมายร่วมเดินทาง และมีฝูงสัตว์จำนวนมาก
ไปกับพวกเขาด้วย (อพยพ 12:38)

ให้สังเกตในข้อนี้ว่า ผู้ที่ถูกรวมเข้าอยู่ท่ามกลางชาวอิสราเอลได้แก่ “ชนชาติอื่น ๆ” คนกลุ่มนี้ประกอบด้วยชาวต่างชาติที่ได้ร่วมกับอิสราเอล และออกจากอียิปต์ด้วยกัน พระคัมภีร์กล่าวถึงคนกลุ่มนี้ในหลายโอกาส แทบจะในลักษณะเดียวกัน หลายตอนในช่วงหลังของพระคัมภีร์เดิม เปิดเผยให้เห็นว่า มีคนต่างชาติที่เรารู้จักกันดี เช่นนางราหับ และนางรุธ ก็ถูกรวมเข้ากับอิสราเอลในรุ่นหลัง ๆ นอกจากนั้น ลำดับวงศ์ตระกูลที่บันทึกใน 1 พงศาวดาร 1-9 ก็รวมไปถึงชื่อคนต่างชาติท่ามกลางประชากรของพระเจ้าด้วย

เราจึงเห็นได้ว่า เชื้อสายของอับราฮัม ซึ่งโมเสสเขียนเรื่องราวของท่านให้อ่านเป็นกลุ่มแรก มาจากหลากหลายชาติพันธุ์ โดยครอบคลุมทั้งลูกหลานทางกายภาพของอับราฮัม และชาวต่างชาติ ที่ถูกยอมรับเข้าสู่ครอบครัวของอิสราเอล ทั้งสองกลุ่มได้เรียนรู้เกี่ยวกับอนาคตของตนในแผ่นดินพระสัญญาโดยผ่านเรื่องราวของอับราฮัม

ในแนวทางเดียวกัน คริสตจักรของพระคริสต์ในปัจจุบันก็มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ โดยประกอบด้วยทั้งชาวอียิปต์ที่ยอมรับพระคริสต์ในฐานะพระผู้เป็นเจ้า และชาวต่างชาติที่ถูกยอมรับเข้าสู่ครอบครัวของอับราฮัม เพราะพวกเขาก็ยอมรับพระคริสต์เป็นพระผู้เป็นเจ้า ที่นี้ เพื่อให้มั่นใจ ประวัติศาสตร์ได้เผยให้เห็นว่าคริสตจักรในยุคพระคัมภีร์ใหม่ได้เติบโตขึ้น และชาวต่างชาติที่ถูกยอมรับเข้ามาจำนวนมากกว่าชาวอียิปต์ที่มีคุณสมบัติ แต่ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ของเชื้อสายของอับราฮัมก็เป็นจริงในวันนี้เหมือนกับที่เป็นจริงในพระคัมภีร์เดิม ดังนั้น เรื่องราวของอับราฮัมถูกมอบให้แก่คนยิว และคนต่างชาติที่ถูกระบุว่าเป็นเชื้อสายของอับราฮัมอันใด เราก็ต้องพร้อมที่จะประยุกต์เรื่องราวของอับราฮัมเข้ากับคนยิว และคนต่างชาติในปัจจุบันที่ถูกระบุว่าเป็นเชื้อสายของอับราฮัมอันนั้น เพราะพวกเขาก็อยู่ในคริสตจักรทั่วโลก

นี่เป็นแง่มุมที่สำคัญมากของการประยุกต์ในยุคปัจจุบัน เพราะคริสเตียนมากมายได้ยอมรับคำสอนเท็จที่ว่า พระสัญญาต่าง ๆ ที่ประทานแก่อับราฮัมจะมีผลต่อคนชาติพันธุ์ยิวในปัจจุบันเท่านั้น ตามมุมมองนี้ พระเจ้ามีแผนการแยกต่างหากสำหรับผู้เชื้อต่างชาติ นอกเหนือจากหลักการทางจิตวิญญาณประปราย [มุมมองนี้กล่าวไว้ว่า] ผู้เชื้อต่างชาติไม่ใช่ทายาทของพระสัญญาที่ประทานแก่อับราฮัม ไม่ว่ามุมมองนี้จะได้รับความนิยมน้อยเพียงใด เราต้องระลึกเสมอว่า ผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัมมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในยุคของโมเสส และผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัมในปัจจุบันก็ประกอบด้วยคนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์เช่นกัน สิ่งที่ไม่เสสสอนชนชาติที่ติดตามท่านในวันนั้นก็ประยุกต์เข้ากับความต้องการของชนชาติดังกล่าวมาจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งชนชาตินั้นก็คือ คริสตจักรของพระเยซูคริสต์

บุคลิกทางจิตวิญญาณ

ประการที่สาม การประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับสมัยปัจจุบันยังต้องพิจารณาเรื่องบุคลิกทางจิตวิญญาณของอิสราเอล และคริสตจักรในฐานะผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัมด้วย ตามที่เราได้เห็น พระคัมภีร์เดิมได้กำหนดว่า ประชาชาติอิสราเอลเป็นผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัมทางด้านกายภาพที่จับต้องได้ แต่เราจำเป็นต้องตระหนักว่า ภายในประชาชาติอิสราเอลที่เรามองเห็นนั้น ก็มีความหลากหลายทางจิตวิญญาณ โดยมีทั้งผู้ไม่เชื่อ และผู้เชื่อที่แท้จริง บันทึกในพระคัมภีร์เดิมกล่าวชัดเจนมากกว่า ชาย หญิง และเด็กมากมายในชนชาติอิสราเอลนั้นมิได้เชื่ออย่างแท้จริง แต่คนอื่น ๆ ก็เป็นผู้เชื่อแท้ที่วางใจในพระสัญญาของพระเจ้า เพื่อให้เข้าใจอย่างถูกต้อง ทุกคนในอิสราเอล ทั้งผู้เชื่อ และผู้ไม่เชื่อ ต่างได้รับพระพรพิเศษมากมายจากพระเจ้าเป็นการชั่วคราว พวกเขาล้วนได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสในอียิปต์ ได้เข้าสู่ความสัมพันธ์แบบพันธสัญญากับพระเจ้าที่ภูเขาซีนาย ได้รับโอกาสมากมายเพื่อเสริมสร้างความเชื่อ และได้รับข้อเสนอที่จะเข้าไปสู่แผ่นดินพระสัญญา ซึ่งก็มีความแตกต่างชัดเจนที่สำคัญเช่นกัน ในด้านหนึ่ง ผู้ไม่เชื่อภายในอิสราเอลแสดงออกถึง

ธาตุแท้ของจิตใจโดยการไม่สัจย์ซื่อ และเรื่องราวของอับราฮัมก็ถูกออกแบบมาเพื่อเรียกร้องคนเหล่านั้นให้สำนึกผิดอย่างแท้จริง และมีความเชื่อที่จะช่วยพวกเขาให้รอด

ในอีกด้านหนึ่ง ผู้เชื่อแท้ภายในอิสราเอล เชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า และสำแดงบุคลิกที่แท้จริงของจิตใจโดยผ่านความสัจย์ซื่อ เรื่องราวของอับราฮัมถูกออกแบบมาเพื่อให้กำลังใจผู้เชื่อแท้เหล่านี้ ที่จะเติบโตขึ้นในความเชื่อ ดังนั้น เพราะเหตุความไม่สัจย์ซื่อของเขา ผู้ไม่เชื่อภายในอิสราเอลจึงได้รับเพียงพระพรชั่วคราวเท่านั้น แต่ในนิรันดร์กาลนั้น พวกเขาจะได้รับบทพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้า อันส่งผลชั่วนิรันดร์ ผู้เชื่อแท้เหล่านี้ต่างหากที่เป็นผู้สืบเชื้อสายที่แท้จริงของอับราฮัม เป็นลูกหลานฝ่ายจิตวิญญาณของท่าน เป็นบุตรที่มีได้เพียงชั้นหมอนิดกับพระพรชั่วคราวมากมายเท่านั้น แต่วันหนึ่งจะได้รับพระพรชั่วนิรันดร์อันเป็นมรดกของอับราฮัมด้วยในฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ เปาโลได้ยืนยันมุมมองนี้อย่างหนักแน่นใน โรม 9:6-8 ให้เราฟังสิ่งที่ท่านกล่าว

เพราะไม่ใช่ทุกคนที่สืบเชื้อสายจากอิสราเอลเป็นอิสราเอล ทั้งไม่ใช่ทุกคนที่สืบเชื้อสายของอับราฮัมจะเป็นลูกหลานของอับราฮัม แต่ตรงกันข้าม “พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะนับทางอิสอัค”

กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า บุตรของพระเจ้า ไม่ใช่บุตรตามสายเลือด แต่เป็นบุตรตามพระสัญญา จึงถือว่าเป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม (โรม 9:6-8)

แท้จริงแล้ว ก็เห็นได้ไม่ยากว่า ความหลากหลายทางจิตวิญญาณในลักษณะเดียวกันก็ดำรงอยู่ในคริสตจักรของพระคริสต์ด้วย คนที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรที่มองเห็นได้ในพระคัมภีร์ใหม่โดยผ่านบทพิศมามีอยู่สองประเภท คือผู้เชื่อ และผู้ไม่เชื่อ แน่نون คนทั้งปวงในอิสราเอลยุคพระคัมภีร์เดิม ได้แปรปรวนปรีดากับสิทธิพิเศษชั่วคราวมากมาย เพราะความเกี่ยวข้องกับพระเจ้า และคนของพระองค์นั้นใด คริสตจักรของพระคริสต์ก็มีพระพรชั่วคราวมากมายสำหรับคนทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรนั้นนั้น ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่รักกัน มีพระวาจาพระเจ้า และศาสนพิธี และได้รับข่าวประเสริฐพร้อมคำอธิบาย แต่คนมากมายภายในคริสตจักรที่มองเห็น ได้ก็แสดงออกถึงธาตุแท้ในจิตใจ โดยการไม่สัจย์ซื่อ และเรื่องราวของอับราฮัมก็ต้องได้รับการประยุกต์ใช้กับผู้ไม่เชื่อเหล่านี้ในคริสตจักร โดยการเรียกร้องให้พวกเขากลับใจใหม่อย่างแท้จริง และมีความเชื่ออันจะช่วยให้รอดได้

แต่ภายในคริสตจักรที่มองเห็นได้ ก็มีผู้เชื่อแท้เช่นกัน ซึ่งวางใจในพระสัญญาของพระเจ้า และสำแดงบุคลิกของจิตใจ โดยการสัจย์ซื่อ เรื่องราวของอับราฮัมต้องได้รับการประยุกต์ใช้กับผู้เชื่อแท้เหล่านี้ โดยการให้กำลังใจพวกเขาให้เติบโตขึ้นในความเชื่อตลอดชีวิต สำหรับผู้ไม่เชื่อภายในคริสตจักรนั้น เนื่องจากความไม่สัจย์ซื่อ พวกเขาจึงจะได้รับเพียงพระพรชั่วคราว แต่พวกเขาจะได้รับบทพิพากษานิรันดร์ของพระเจ้าเป็นนิรันดร์ ส่วนผู้สืบเชื้อสายที่แท้จริงของอับราฮัม หรือลูกหลานที่แท้จริงของอับราฮัม คือผู้ที่ได้วางใจในพระคริสต์ จะไม่ได้เพียงรับแค่พระพรชั่วคราวมากมายเท่านั้น แต่วันหนึ่งจะได้รับรางวัลนิรันดร์ของพวกเขาด้วย นั่นคือ มรดกของอับราฮัมในสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่

นี่คือเหตุผล ที่ยากอบเขียนเกี่ยวกับอับราฮัม ตามที่ท่านบรรยายในยากอบ 2:21-22 ท่านเขียนถึงคริสตจักรที่มองเห็นได้ ซึ่งประกอบด้วยทั้งผู้เชื่อแท้ และผู้ไม่เชื่อ ดังนี้ว่า:

พระเจ้าทรงถือว่า อับราฮัม บรรพบุรุษของเราเป็นผู้ชอบธรรม ก็เพราะการกระทำของเขา ที่ถวายอิสอัค บุตรชายบนแท่นบูชา ไม่ใช่หรือ? ท่านก็เห็นแล้วว่า ความเชื่อ และการกระทำของเขา ทำงานควบคู่กัน ความเชื่อของเขาครบถ้วนสมบูรณ์ โดยสิ่งที่เขาได้ทำ (ยากอบ 2:21-22)

ใจความหลักของยากอบในที่นี้ก็คือ เรื่องราวของอับราฮัมทำพยานผู้ไม่เชื่อในคริสตจักร ให้หันหลังจากความน่าเชื่อถือใจค และในขณะที่เดียวกันก็ให้กำลังใจผู้เชื่อแท้ภายในคริสตจักรให้สำแดงความเชื่อต่อไปโดยผ่านการดำเนินชีวิตอย่างสัจย์ซื่อ และเราต้องทำตาม

ตัวอย่างของยากอบ โดยยอมรับความหลากหลายทางจิตวิญญาณของคริสตจักรในวันนี้ เมื่อเราประยุกต์เรื่องราวของอับราฮัมเข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน

สถานการณ์ทางประวัติศาสตร์

ประการที่สี่ เพื่อประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับโลกสมัยปัจจุบัน เราก็ต้องระลึกว่า มีความคล้ายคลึงกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ของอิสราเอล ที่ติดตามโมเสส และของคริสตจักรในวันนี้ คุณน่าจะจำได้ว่า โมเสสเขียนเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัมเพื่อคนอิสราเอลที่กำลังเดินทางอพยพ ไม่ว่าจะท่านจะเขียนเพื่อคนรุ่นแรก หรือคนรุ่นที่สองในการอพยพนั้น แต่ผู้รับสารดั้งเดิมของท่านล้วนเดินทางระหว่างโลกสองใบ ในด้านหนึ่ง พวกเขาได้ทิ้งความเป็นทาสในอียิปต์ไว้เบื้องหลัง แต่ในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาก็ยังมิได้เข้าไปสู่คานาอัน แผ่นดินแห่งพระสัญญา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ชนชาติอิสราเอลได้รับการปลดปล่อยเบื้องต้นจากโลกใบเก่า แต่พวกเขาก็ยังไม่ได้เข้าสู่โลกใบใหม่ของพวกเขา และผลก็คือ โมเสสเขียนถึงอิสราเอลเพื่อให้กำลังใจพวกเขา ให้ละทิ้งการยึดติดกับอียิปต์เสีย เพื่อมุ่งไปข้างหน้าสู่ชัยชนะในแผ่นดินพระสัญญา

สถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ของผู้รับสารดั้งเดิมนั้น สำคัญยิ่งต่อการประยุกต์ในยุคปัจจุบัน เนื่องจากคริสตจักรในวันนี้ก็อยู่ในสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่คู่ขนานกัน อิสราเอลนั้นได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสในอียิปต์ แต่ยังคงอยู่ระหว่างการเดินทางไปสู่ชีวิตอันมีสง่าราศีในแผ่นดินพระสัญญาฉันทโค คริสตจักรของพระคริสต์ก็ได้รับการปลดปล่อยจากอำนาจของความบาปโดยราชกิจที่พระคริสต์กระทำ เมื่อพระองค์อยู่บนโลกนี้ แต่ก็ยังคงอยู่ระหว่างการเดินทางไปสู่สง่าราศีแห่งการทรงสร้างใหม่ที่จะมาถึง เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาฉันทโค สถานการณ์คู่ขนานนี้ ทำให้เรามีกรอบอ้างอิงในการประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับคริสตจักรในวันนี้ และโมเสสเขียนเกี่ยวกับอับราฮัม เพื่อให้กำลังใจ และนำทางอิสราเอลในการเดินทางจากที่หนึ่ง ไปยังอีกที่หนึ่งฉันทโค เรื่องราวที่โมเสสเขียนก็ให้กำลังใจและนำทางพวกเราในการเดินทางจากโลกแห่งความตายไปสู่โลกใหม่แห่งชีวิตนิรันดร์ฉันทโค

เรามั่นใจได้ว่า ความคู่ขนานทางประวัติศาสตร์เหล่านี้ช่วยนำทางเราในลักษณะนี้เพื่อการประยุกต์ เพราะอัครทูตเปาโลก็ใช้ความคู่ขนานดังกล่าวเป็นฐานในการประยุกต์พระคัมภีร์เดิมเข้ากับคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ ให้เราฟังข้อสังเกตของท่านเกี่ยวกับความคู่ขนานทางประวัติศาสตร์ระหว่างผู้รับสารของโมเสส และคริสตจักร ใน 1 โครินธ์ 10:1-6:

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้ท่านรับรู้ข้อเท็จจริงที่ว่า บรรพบุรุษของเราล้วนได้อยู่ได้เมฆ และได้ผ่านทะเลไปทุกคน พวกเขาล้วนได้รับบัพติศมาเข้าส่วนในโมเสส ในเมฆ และในทะเล พวกเขาล้วนได้รับประทานอาหารทิพย์เหมือนกัน และได้ดื่มน้ำทิพย์เหมือนกัน พวกเขาได้ดื่มน้ำจากศิลาทิพย์ ซึ่งร่วมทางมากับพวกเขา และศิลานั้น คือ พระคริสต์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่พอพระทัยพวกเขาเกือบทั้งหมด บรรพบุรุษเหล่านั้นจึงล้มตายเกลื่อนกลาดในถิ่นกันดาร สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่าง ไม่ให้จิตใจของเราฝักใฝ่ในสิ่งชั่วร้ายเหมือนที่คนเหล่านั้นได้ทำ (1 โครินธ์ 10:1-6)

กล่าวง่าย ๆ ก็คือ เปาโลให้ข้อสังเกตว่า ชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสส ผ่านถิ่นทุรกันดารนั้น ได้มีประสบการณ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่คู่ขนานกับประสบการณ์ของคริสเตียน พวกเขาได้รับการปลดปล่อยโดยโมเสส เช่นเดียวกับที่พวกเราได้รับการปลดปล่อยโดยพระคริสต์ พวกเขาได้รับบัพติศมาทางโมเสส เช่นเดียวกับ ที่คริสเตียนได้รับบัพติศมาทางพระคริสต์ พวกเขากินมานา และดื่มน้ำจากพระเจ้า เหมือนกับคริสเตียนกินขนมปัง และดื่มน้ำองุ่น ในศาสนพิธี รำลึกถึงอาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ประสบการณ์แห่งพระคุณในยุคแรกนี้ วางอิสราเอลไว้ในช่วงแห่งการทดสอบ เมื่อพวกเขาเดินทางเข้าไปสู่แผ่นดินพระสัญญา และนำเสerah ที่ในช่วงของโมเสส พระเจ้าไม่พอพระทัยคนอิสราเอลส่วนใหญ่ และพวกเขาก็ตายในถิ่นทุรกันดาร เปาโลจึงสรุปว่า คริสเตียนควรเรียนรู้ธรรมชาติของการเดินทางของ

พวกเขาในฐานะคริสตจักร โดยศึกษาจากประสบการณ์ของอิสราเอล จากตัวอย่างของเปาโล เราเรียนรู้ได้มากเกี่ยวกับวิธีประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับคริสตจักร

เรื่องราวชีวิตของอับราฮัมนี้ หนุนใจอิสราเอลให้รักษาไว้ซึ่งความสัตย์ซื่อ เมื่อพวกเขาอ่อนดูลิ่งที่พระเจ้าได้กระทำ ในการปลดปล่อยพวกเขาจากอียิปต์ และเมื่อพวกเขาเดินทางผ่านไปสู่ม้วนดินพระสัญญา ในลักษณะเดียวกัน เราก็ควรประยุกต์เรื่องราวของอับราฮัมเข้ากับคริสตจักรในวันนี้ ในลักษณะที่ให้กำลังใจกันและกันในการเดินทางของเรา เราต้องรักษาไว้ซึ่งความสัตย์ซื่อต่อพระคริสต์ เพราะสิ่งที่พระองค์กระทำในระยะเปิดตัวแผ่นดินของพระองค์ เราต้องสัตย์ซื่อต่อพระองค์ต่อไปเมื่อแผ่นดินของพระองค์เติบโตขึ้นในสมัยของเรา และเราต้องปรารถนาอย่างแรงกล้าถึงวันที่การเดินทางฝ่ายจิตวิญญาณของเราสิ้นสุดลง นั่นคือ เมื่อเราเข้าสู่สวรรค์ และแผ่นดินโลกใหม่

เราจึงเห็นได้ว่า เมื่อเรามุ่งไปสู่การประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับยุคปัจจุบัน เราไม่ควรจดจ่ออยู่กับความเชื่อมโยงระหว่างอับราฮัมกับพระเยซูเท่านั้น เราต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างชนชาติอิสราเอล ซึ่งเป็นคนกลุ่มแรกที่ได้รับเรื่องราวของอับราฮัม กับคริสตจักรด้วย อิสราเอลในพระคัมภีร์เดิม และคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่ ล้วนเป็นผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม เราทั้งสองกลุ่มประกอบด้วยอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ที่ผสมผสาน ทั้งสองกลุ่มมีความหลากหลายทางจิตวิญญาณ และทั้งสองกลุ่มอยู่บนการเดินทางไปสู่เป้าหมายแห่งแผ่นดินอันเต็มไปด้วยสง่าราศีของพระเจ้า

ประเด็นเน้นหลัก

เมื่อได้เห็นแล้วว่าเรื่องราวชีวิตของอับราฮัมประยุกต์เข้ากับคริสตจักรในฐานะเป็นความต่อเนื่องของเชื้อสายของอับราฮัมมาถึงโลกยุคปัจจุบัน เราควรศึกษาว่า กระบวนการประยุกต์ดังกล่าวนี้สัมพันธ์อย่างไรกับประเด็นเน้นหลักทั้งสี่ที่พบในบทต่าง ๆ ที่บรรยายชีวิตของอับราฮัม รายละเอียดเหล่านี้ สู่ถึงสิ่งใดเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเราในพระคริสต์?

คุณน่าจะจำได้ว่า เรื่องราวของอับราฮัมเกี่ยวข้องกับประเด็นหลักสี่ประการ ได้แก่ พระคุณของพระเจ้า ความจงรักภักดีของอับราฮัม พระพรของพระเจ้าถึงอับราฮัม และพระพรของพระเจ้าผ่านอับราฮัม ในบทเรียนที่จะตามมา เราจะชี้ให้เห็นครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ประเด็นเน้นหลักเหล่านี้กล่าวกับชีวิตของเราอย่างไรในฐานะที่เราเป็นเชื้อสายของอับราฮัม แต่ในที่นี้ เราจะให้ทิศทางกว้าง ๆ บางประการที่เราควรมุ่งเน้น และเราจะพิจารณาประเด็นเน้นเรื่องพระคุณของพระเจ้าเป็นอันดับแรก

พระคุณของพระเจ้า

พระเจ้าสำแดงพระเมตตามากมายแก่อับราฮัม ไม่เพียงแค่ช่วงต้นของชีวิตของท่านเท่านั้น แต่ในทุก ๆ วันที่ท่านมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ และตามที่พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจน พระเจ้าสำแดงพระเมตตาแก่อับราฮัมจนใจใด พระเจ้าก็สำแดงพระคุณแก่คริสเตียนในยุคปัจจุบันจันนั้น อันเป็นพระคุณที่เริ่มต้นและรักษาชีวิตของเราในพระคริสต์ ตามที่เปาโลอธิบายในเอเฟซัส 2:8-9:

เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอด โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ได้มาจากตัวท่านเอง แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่ความรอดโดยการประพฤติ เพื่อจะไม่มีใครรอดได้ (เอเฟซัส 2:8-9)

ความรอดในพระคริสต์ คือ ของขวัญอันทรงพระคุณของพระเจ้า แม้ความเชื่อที่เราก็ก็นำมาจากพระองค์ เราพึ่งพาพระเมตตาของพระเจ้ามาจนถึงขนาดที่ในทุกวันของชีวิตคริสเตียนของเรา เราต้องดำเนินชีวิตในพระเมตตาอันอย่างต่อเนื่อง หากปราศจากพระคุณของพระเจ้าที่รักษาชีวิตเรา ความพยายามทั้งปวงที่จะคงไว้ซึ่งความศรัทธานั้นก็ไร้ผล

ด้วยเหตุนี้ ในเมื่อชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสสควรจะได้เรียนรู้ความมหัศจรรย์ของพระคุณของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา เมื่อได้อ่านเรื่องราวชีวิตของอับราฮัม ทุกครั้งที่เราอ่านเกี่ยวกับการที่พระเจ้าสำแดงพระเมตตาแก่อับราฮัม เราในฐานะผู้ที่ติดตามพระคริสต์ ไม่ว่าในฐานะฆราวาส หรือปัจเจกบุคคลก็ตาม ก็มีโอกาสดังกล่าวที่เรารู้ว่า เราควรซาบซึ้งใจเพียงใดสำหรับสิ่งที่พระเจ้าได้กระทำเพื่อเรา พระเจ้าได้สำแดงพระเมตตาตามากมายแก่เรา และเราต้องเรียนรู้ที่จะแสวงหา และพึ่งพาพระเมตตาของพระองค์

ความจงรักภักดีของอับราฮัม

ในการทำงานเดียวกัน ประเด็นเรื่องความจงรักภักดีของอับราฮัมก็ประยุกต์เข้ากับผู้ติดตามพระคริสต์ในหลายระดับ เมื่อเราอ่านเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัม เราก็เห็นหลายสถานการณ์ที่อับราฮัมได้รับบัญชาให้ปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความเชื่อฟัง แน่ใจที่อับราฮัม มิได้สมบูรณ์แบบในชาตินี้ แต่ท่านก็แสดงออกถึงผลของความเชื่อที่แท้จริง ซึ่งสำคัญที่เราต้องระลึกว่า แม้ในพระคัมภีร์เดิม ความเชื่อฟังอย่างสัตย์ซื่อ ก็ตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระเมตตา และพระคุณของพระเจ้าเสมอ ดังนั้น เราต้องไม่เข้าใจผิดว่าจุดเน้นข้อนี้คือรูปแบบหนึ่งของการทำตามบัญญัติอย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับในพระคัมภีร์เดิม ผู้เชื่อแท้ในปัจจุบันก็ถูกคาดหวังให้ตอบสนองต่อพระคุณของพระเจ้าด้วยการปรนนิบัติพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ

นี่คือเหตุผลที่พระคัมภีร์ใหม่มักเน้นว่า ผู้ที่ติดตามพระคริสต์มีความรับผิดชอบที่จะต้องจงรักภักดี จงฟังแนวทางที่เปาโล เชื่อมโยงพระคุณกับความจงรักภักดี ในเอเฟซัส 2:8-10:

เพราะว่าท่านทั้งหลาย ได้รับความรอดโดยพระคุณ ผ่านทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ได้มาจากตัวท่านเอง แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่ความรอดโดยการประพฤติ เพื่อจะไม่มีใครรอดได้ เพราะเราทั้งหลายเป็นผลงานของพระเจ้าซึ่งทรงสร้างในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ทำการดี ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าให้เราทำ (เอเฟซัส 2:8-10)

ตามที่ข้อ 10 กล่าวอย่างชัดเจน คริสเตียนในวันนี้มีความรับผิดชอบที่จะกระทำการดี พระเจ้าประทานความเชื่ออันช่วยให้รอดแก่เราเพื่อเราจะสัตย์ซื่อต่อพระองค์ ดังนั้น ทุกครั้งที่เราเห็นว่าชีวิตของอับราฮัมปลุกประเด็นเกี่ยวกับความจงรักภักดีของมนุษย์อย่างไร เราก็อยู่ในฐานะที่จะประยุกต์ความรับผิดชอบทางศีลธรรมเหล่านั้นเข้ากับชีวิตของเรา

พระพรถึงอับราฮัม

ประการที่สาม เราควรตระหนักเช่นกันถึงวิธีที่พระพรที่พระเจ้าประทานแก่อับราฮัมนั้น ประยุกต์เข้ากับชีวิตคริสเตียน คุณคงจำได้ว่าพระเจ้าสัญญาจะประทานพระพรยิ่งใหญ่แก่อับราฮัม และเชื้อสายของท่าน ในที่สุดแล้ว พวกเขาจะกลายเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ รุ่งเรือง และมีชื่อเสียงกว้างไกล และตลอดเรื่องราวของอับราฮัม เราก็พบหลายโอกาสที่พระเจ้าอวยพระพรแก่ท่าน โดยให้ท่านมีประสบการณ์ล่วงหน้ากับพระพรในบั้นปลายเหล่านี้

ในเมื่อผู้รับสารดั้งเดิมของอิสราเอล สามารถเห็นพระสัญญาแก่อับราฮัมถูกทำให้สำเร็จเป็นจริงในชีวิตของพวกเขา เมื่อเขา รอคอยพระพรในบั้นปลายของตน พวกเราคริสเตียนในปัจจุบันก็มีประสบการณ์ล่วงหน้าเช่นกันกับพระพรในลักษณะเดียวกันนี้ และบัดนี้ เรารอคอยด้วยความหวัง ถึงวันที่พระพรเหล่านี้จะประทานมาถึงเราอย่างเต็มขนาด พระพรที่เราเห็นในชีวิตนี้สามารถให้กำลังใจเราอย่างมาก เมื่อเราดำเนินชีวิตประจำวันด้วยความหวังในพระพรในบั้นปลายที่จะเป็นของเราเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

พระพรผ่านอับราฮัม

สุดท้าย เรื่องราวของอับราฮัมยังเน้นพระพรที่พระเจ้าจะประทานแก่โลกนี้ผ่านอับราฮัม คริสเตียนจึงมีโอกาสเช่นกันที่จะสะท้อนถึงพระพรที่แบ่งปันไปสู่โลกนี้โดยผ่านพวกเรา คุณคงจำได้ว่า พระเจ้าสัญญาว่าจะปกป้องอับราฮัมจากศัตรู และจะอวยพระพรแก่มิตรสหายของท่าน เพื่อที่วันหนึ่ง ท่านจะแบ่งปันพระพรของพระเจ้ากับคนทุกคนชาติบนโลกนี้ และยิ่งกว่านั้น ตลอดเรื่องราวของอับราฮัม เราได้เห็นพระเจ้าใช้อับราฮัมเป็นครั้งคราวในฐานะอุปกรณ์ที่จะกระจายพระพรของพระองค์ไปสู่คนทุกหมู่เหล่า

เมื่อผู้รับสารดั้งเดิมของหนังสือปฐมกาลเรียนรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านี้ พวกเขาก็มีโอกาสมากมายที่จะสะท้อนถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในยุคของตน พวกเขาได้รับการนำทางเกี่ยวกับวิธีต่าง ๆ ในการรับใช้ ในฐานะผู้นำพระพรของพระเจ้าไปสู่โลกนี้ เมื่อพวกเขาพบปะคนกลุ่มต่าง ๆ พวกเขาสามารถมั่นใจในการพิทักษ์ของพระเจ้าจากศัตรู และพวกเขาสามารถเดินทางไปพร้อมความพยายามในการกระจายพระพรแห่งแผ่นดินของพระเจ้าไปสู่บรรดาเพื่อนบ้านของตน

ในลักษณะเดียวกัน เราซึ่งเป็นคริสเตียนในปัจจุบัน ก็ควรประยุกต์รายละเอียดนี้เข้ากับชีวิตของเรา เราก็สามารถมีความมั่นใจในการปกป้องของพระเจ้าเช่นกัน และเราสามารถพบกำลังใจที่จะเป็นพระพรไปสู่ชนชาติทั้งปวงในโลกนี้ โดยการขยายแผ่นดินของพระเจ้าไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลก

สรุป

ในบทเรียนนี้ เรื่องการประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับยุคปัจจุบัน เราได้สำรวจว่าบทเหล่านี้ในปฐมกาล ซึ่งเน้นไปที่อับราฮัมเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับโลกของเราในปัจจุบันอย่างไร ในขั้นแรก เราได้เห็นว่ามีแนวทางหนึ่งของคริสเตียนในการศึกษาส่วนนี้ของพระคัมภีร์ก็คือ การมุ่งความสนใจไปที่พระคริสต์ ในฐานะผู้สืบเชื้อสายผู้ยิ่งใหญ่ของอับราฮัม โดยมองไปที่วิธีการที่พระคริสต์กระทำให้รายละเอียดต่าง ๆ ที่เราพบในชีวิตของอับราฮัมสำเร็จเป็นจริง แต่ยิ่งกว่านั้น เรารู้ว่าชีวิตของอับราฮัมประยุกต์เข้ากับคริสตจักรในฐานะเชื้อสายทางกายภาพของอับราฮัมอย่างไร ชาย หญิง และเด็กทั้งปวงในพระคริสต์ต้องดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระคัมภีร์ส่วนนี้ได้ได้อย่างไร?

เมื่อเราดูชีวิตของอับราฮัมในปฐมกาลอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น เราจะมีโอกาสมากมายที่จะประยุกต์ชีวิตของท่านเข้ากับชีวิตของเราในวันนี้ เราจะพบว่า บันทึกของโมเสสเกี่ยวกับอับราฮัม บิดาของอิสราเอล ไม่เพียงดึงดูดใจของเราไปที่อับราฮัมเท่านั้น แต่ยังไปที่พระคริสต์ ในฐานะผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม รวมทั้งความพิเศษที่พวกเขา โดยผ่านพระคริสต์ ก็เป็นบุตร และทายาทแห่งพระสัญญาที่พระเจ้าประทานแก่อับราฮัมด้วยเช่นกัน

วิทยากร

ดร. ริชาร์ด พแรตต์ จูเนียร์ (ผู้ดำเนินรายการ) เป็นผู้ร่วมก่อตั้งและประธานของ องค์กร “พันธกิจรับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม” (Third Millennium Ministries) ท่านดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาเดิม ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary) เป็นเวลากว่า 20 ปี และเป็นประธานภาควิชาพันธสัญญาเดิม ในฐานะผู้รับใช้ที่ได้รับการสถาปนา ดร. พแรตต์เดินทางอย่าง

กว้างขวางเพื่อประกาศข่าวประเสริฐและทำการสอน ท่านศึกษาที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เวสต์มินสเตอร์ (Westminster Theological Seminary) ได้รับปริญญาศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตจากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมยูเนียน (Union Theological Seminary) และสำเร็จการศึกษาระดับศาสนศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิตด้านพันธสัญญาเดิมศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ดร. แพเรตต์เป็นบรรณาธิการทั่วไปของ “พระคัมภีร์ฉบับนานาชาติใหม่เพื่อจิตวิญญาณแห่งปฏิรูปศึกษา” (NIV Spirit of the Reformation Study Bible) และเป็นหนึ่งในผู้แปล “พระคัมภีร์ฉบับชีวิตใหม่” (New Living Translation) นอกจากนี้ ท่านยังได้เขียนบทความและหนังสืออีกมากมาย ซึ่งรวมถึง “จงอธิษฐานด้วยดวงตาที่เปิดอยู่” (Pray with Your Eyes Open) “ทุกความคิดได้ความควบคุม” (Every Thought Captive) “สร้างไว้ให้มีศักดิ์ศรี” (Designed for Dignity) “พระองค์ประทานเรื่องราวแก่เรา” (He Gave Us Stories) “อรรถาธิบายสำหรับ 1 และ 2 พงศาวดาร” (Commentary on 1 & 2 Chronicles) และ “อรรถาธิบาย 1 และ 2 โครินธ์”

อภิธานศัพท์

พันธสัญญา—ข้อตกลงอันมีอำนาจผูกพันทางกฎหมาย ไม่ว่าจะกระทำระหว่างสองบุคคล หรือบุคคลสองกลุ่ม หรือระหว่างพระเจ้ากับบุคคล หรือกลุ่มบุคคล

การอพยพ—การที่พระเจ้าปลดปล่อยประชากรอิสราเอลออกจากพันธนาการในประเทศอียิปต์

ราหับ—หญิงต่างชาติที่ช่วยเหลือบรรดาสายลับ เมื่อพวกเขาเข้าไปสอดแนมในแผ่นดินพระสัญญา โดยนาง ถูกรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชากรอิสราเอลหลังการพิชิตเมืองเยริโค

รูธ—หญิงชาวโมอับ ลูกสะใภ้ของนาโอมิ รูธแต่งงานกับโบอาส และกลายมาเป็นสมาชิกของประชากรอิสราเอล ในสายตระกูลของดาวิด และพระเยซู

ซินาย—ภูเขาที่พระเจ้ากระทำพันธสัญญากับอิสราเอล ในยุคของโมเสส และเป็นสถานที่ทรงประทานบัญญัติ 10 ประการแก่พวกเขา

สเปอร์มา—คำที่ถ่ายทอดเสียงจากภาษากรีก หมายถึง “เมล็ด” หรือ “เชื้อ”

เซรา—คำที่ถ่ายทอดเสียงจากภาษาฮีบรู หมายถึง “เมล็ด” หรือ “เชื้อ” ความหมายคล้ายกับ “ลูกหลาน” หรือ “ผู้สืบสายเลือด”